

No sé si el Pentàgon precipitarà la tempesta amb algun espectacle pirotècnic, però, com era d'esperar, les bombes informatives creixen com xampinyons a mesura que s'apropa el 2 de novembre, les presidencials en Estats Units. Si The New York Times va exhibir l'altre dia les negligències d'aquest país en la protecció de centres de producció i magatzematge d'armament, ahir [va transcendir](#) la primera [investigació](#) realitzada pels nordamericans sobre el nombre de cadàvers del genocidi executat per EEUU (i els seus ajudants) a l'Iraq: 100.000 morts. No el mitjà, sinó [la por és el missatge](#). La por i solament la por. En aquesta última fase preelectoral, republicans i demòcrates treballen la por a consciència, com ho van fer populars i socialistes la setmana prèvia al 14-M: d'una banda, la por que Bush continue el seu genocidi i, per un altre, la por que Kerry no continue la guerra contra el terrorisme, que són, al cap i a la fi, les dues cares del mateix dòlar. Ells segueixen mirant-se el melic, però la resta del món també els mirem el melic (mai abans va haver cobertura tan planetària d'aquestes presidencials) en comptes de mirar a la cara, un a un, als cent mil morts del genocidi. Por. Ningú sembla tenir por de què Hitler no hage mort.